

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 Tova az előfizetések és a lap elküldésére vonatkozó fölszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-10 szám
I. EMELET
 Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Működésük
 a kiadóhivatalban vértetnek áll

Színészek hajdan és — most.

Pécs, 1895. október 8.

Most, hogy új otthont építettünk a színművészetnek, nem lesz időszerűtlen beszélünk a színészekről, kik hosszú időn át csak mint vendégek látogattak el hozzánk, de most már városunk lesz nekik is otthonuk; illő tehát, hogy új polgártársainkkal egy kissé megismerkedjünk.

Ha csak pár évtizeddel is visszatekintünk a múltba s összehasonlítjuk Thália papjainak akkori helyzetét a társadalomban a mostanival, csaknem hihetetlennek tetsző különbséget találunk.

Dacára annak, hogy hazánkban ugyszólván a magyar színészet születésekor felismerték már annak a nemzeti nyelv terjesztése és fejlesztése szempontjából megbecsülhetetlen fontosságát, a színész előtt a társadalom minden osztályának ajtaja mégis zárva maradt. A legjobb hazafiak buzgólkodtak a magyar színészek támogatásában, a közelet jelesei emelték lángszavukat lelkesen és lelkesítve, s a legnagyobb magyar, Széchenyi István gróf a „Társalkodó“ 1835. évi folyamában azt írja, hogy minden igaz hazafi tudja „mi nagy, mi dicső gyökerzik a magyar játékszinben, mely a nemzetiség kifejlését, nemesültét, virágzását eszközli“: mégis ez a lelkes tábor is feladatát kimerítve találta abban, ha a magyar színészetnek az ország fővárosában állandó otthont és biztos megélhetést biztosít: arról, hogy a „szinjátszókat“ a nemzetiség fejlesztésében, nemesítésében, felvirágoztatásában teljesített feladatnak megfelelő társadalmi tekintélyben is részesítse, egyenrangú társadalmi tényezőként a színpadon kívül is megbecsülje, még nem is álmodott.

Mit szóljunk aztán az előtételekben megemlégetett maradiakról, akik a színházban nem a hazafiság oltárát, hanem csak egyszerű mulató helyet, a színészen nem a nemzeti nyelv apostolatát, hanem közönséges komédiást láttak, aki a vásári csepürággal vagy a medvetáncolatával egy feladatot teljesít, a mikor közönségét a maga módja szerint szórakoztatja.

S a nemzet zöme akkor ez utóbbi felfogásnak hódolt, a színész páriája volt a társadalomnak. Kinek ha adtak is enni, kezet nem fogtak vele.

Az a ferde társadalmi helyzet, a melynek bélyegét mindenki a homlokán viselte, a ki a színpad szolgálatába lépett, természetesen káros visszahatással volt a színészet fejlődésére, mert a mikor a család színpadra lépett gyermekét, mint elveszett fiút siratta, mint a család becsületének meggyalázóját kiátkozta: természetes, hogy erre a megvetett pályára jórészt olyan elzúllott elemek tödültek, kiknek „se országuk, se hazájuk“ nem volt, kik minden előkészület nélkül a világot jelentő deszkákra, hogy a közönségnek csupa hazafiságból kötelessége őket eltartani.

Mily erős akarat, a valódi hivatásnak mily ellenállhatlan vonzó ereje kellett ahhoz, hogy ily viszonyok között a társadalom előkelőbb osztályaihoz tartozók, vagy lelki műveltségben azokkal versenyzők, sőt őket felül is muló hivatottak az uralkodó előtételekkel szembeállva, a színpad műzsjának szenteljék életüket!

Pedig voltak ilyenek nem csekély számban, s ezek sorából kerültek ki hazai színművészetünk legragyogóbb csillagai, kiket tehetségük, szorgalmuk, lelkesültégük egész hevével és erejével a tökélyesülés felé nemcsak az egyéni dicsőség utáni vágy, hanem az a nemes ambíció is vezérelt, hogy a művészi pályát tiszteltté és becsültté tegyék, hogy eloszlassák azokat a sötét előtételeket, melyek e pályáról annyi hivatott erőt riasztottak el s azt oly sok oda nem illő salakkal árasztották el.

És ez elsőrendű csillagoknak sikerült eloszlatni a színpad világára boruló homályt; a társadalom számot tevő osztályai mindinkább kezdtek belátni, hogy az a hivatás, a mely oly sok nemes élvezet kuforrása, a melynek nyomában annyi dicsőség fakad, megérdemli a felvilágosult közfelfogás elismerését és becsülését; mindinkább háttérbe szorult az a léha felfogás, mely a művészvilággal való érintkezésben csupán az érzékiség vagy a durva korhelykedés kielégítését kereste: a társa-

dalom megtanulta becsülni a színészen az embert, a ki bármely körben minden hátsó gondolat nélkül való felvételre jogos igényt tarthat mindaddig, míg erre magát mint ember érdemtelenné nem teszi.

Manapság, a mikor a Ripacsok és a Dicsőffy Lórántok már a falusi korcsmák pódiumaira szorultak, már minden művelt ember meg tudja különböztetni azoktól a hivatását nemesen felfogó színészt, a kivel szívesen szorít kezet a nyilvánosság előtt, s aki szívesen látott vendége a családi körben is.

Ma a színészi pályát a közfelfogás tisztesség dolgában már egy hajszálnival sem helyezi a művelt társadalmi osztályok bármely más élethivatása mögé; a legelőkelőbb családok sem tartják többé megszegyenítőnek, ha ivadékaik a színpadra lépnek s ott tisztességgel megállják helyüket, sőt a saját dicsőségüknek is tartják, ha gyermekeik ott sikereket aratnak.

Somogyinak köztünk megtelepedett társulatát jórészt már a megelőző évek nyári vendég szerepléseiből ismerjük, s tudja róla az egész város közönsége, hogy csupa kifogástalan tisztességű, s társas érintkezésben művelt modoru, tiszteletre és becsülésre egyaránt méltó tagokból áll, a kik megérdemlik, hogy belevonassanak a város társadalmi életébe, a mi csak felvillanyozó és kedély nemesítő hatással lehet kissé bizony — valljuk meg őszintén — egyhangú és sok tekintetben kisvárosias életünkre.

Ha el is tekintünk azoktól a magasabb erkölcsi motivumoktól, a melyek egy nagyobb városban az állandó színházat immár nélkülözhetlenné teszik, már az is busásan kárpotolja a hozott áldozatokat, hogy városunk társadalmát oly számot tevő művelt új elemekkel frissíthetjük fel, mint a minőknek szintársulatunk tagjait ismerjük.

*** Nesze semmi, fogd meg jól.** Ó felsége, a király bizalmával uton utfelen dicsekedő magyar kormányának és e kormány vezérének, báró B a n f f y Dezsőnek ismét egygyel több alkalma van, hogy megfuvassa a félhivatalos harsonákat és dicsőségét hirdesse.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az utolsó levél.

Még csak egy nap van hátra a háromszor háromszázhatvanötödől.

— Fiuk, egy nap!

Bemosolyog az őszi nap a kaszárnya nagy ablakain. Führer ur Molnár sárgapaszományos csákóján megtörik sugára.

Ábrándosan néznek egymás szemé közé az „öreg gyerekek.“ Ott ragyog szemekben valami csendes fájdalom, ott mosolyog orcáikon valami szende öröm.

Führer ur Molnár István leteszi a csákóját, leoldja derekáról az oldalsziját . . . felváltották a szolgálóban. Dél van.

Egy-egy sóhaj, egy-egy kacaj nyilallik fel az ajkakon . . . Dalba fog Csuzy Gergely, felőig viszi a nótát s már felében megakasztja az öröm kacaja:

— Haha! Fiuk, csak egy nap!

Molnár István megsimogatja kondor fekete haját. Hát csak kinőtt az ujra. Nem kell már többé apróra metélni, tövében lenyirbálni. Játshatik vele majd ujra a Hattyas szele, ott lenn a divéki pusztán. Ott . . . ott, hol azok a karcsu jegenyék körülszegik tekintetes Pál Gerzsonnak tanyaházat, hol a Bigér aranyhajú vize selyemzöld partok között csakán beszélgetve lejt a Mara tó felé.

Oda szállt, ott pihen, ott repdes a Führer ur Molnár gondolatja. Mintha már hajtogatnák magukat előtte a tekintetes Pál Gerzson urnak jegenyéi:

— Üdvözöljük Molnár István! hát csak lefogott, ugy e z

Mintha a Daru, meg, Lombár, a füstös nyaku Vellás, meg a Pirók kivillognának a jászol elől elébe.

Szinte olyat mozdul a szakaszvezető ur keze, mintha nyelén fogná már azt a hosszú szíjostort, melyet a nagy-bajomi vásáron négy esztendővel ezelőtt vásárolt a gazdaság.

Mikor azt megeresztette, hogy szól, kongott bele a tájék. Elég volt annak a hangja, ugy neki dől az a négy jószág a járomnak. . .

Csak még egyszer kezébe foghassa. Bizony az ostoresapó végéből azóta már kikophatott a sudár. Majd fon ő bele másikat.

Az álomlátó meredt szemeken át berajzolódna a lélek tükrére a fényes képek. Ott sompolyog a Tarcsai Ferkó körül a löstállóban. A Tercsi épp szundikál. A Szellő hosszú sörényéből a legsimább szálakat tépi ki tolvaj kézzel az ostoresapó végébe.

Ej! Führer ur Molnár, hova nem kóborog előre a Führer ur elméje . . .

A „bundások“, a „regruták“ irigyen állják körül a hárombeli öreg gyerekeket, kik még ma beszámolnak a bornyuvál, a bakancscsal, a rézrózsás nagy posztó csákóval. Átadják számon a császárnak, a mi a császáré.

A Gyurica Mártonnak majdnem kiszivárog a könnye fénylő szeméből, a mint földijére Führer ur Molnárra tekint.

— No mit izensz Marci!

Utódja volt Pál Gerzsonnál a fiu, neki adta át harmadesztendeje a kis béresi hivatalt, mikor virágot tűzött kalapja mellé . . . s indult.

Megveregette vállait a tekintetes ur — István fiam, megszegve hagyod itt a kenyered . . . etlékezze rá, ha a császárt kiszolgálod . . . ujra gazdád leszszek . . .

Szinte reszketett az öreg urnak hangja.

Még most is bejárja lelkét, mint valami jól eső melegség, az a hang.

És átfut Molnár István megint az abbaszakadt emlékek során. Mintha csak most lett volna, pedig beh régen volt . . . beh hosszú idő volt.

Meglóbálta még egyszer kedves kormánypalcáját, az ökorhajtó ostort s olyan bucsudurrogatást kondíthatott vele a maratói tanyaházban, hogy a Bigér hánykolódni kezdett medrében.

Ott benn pedig a gyümölcsösben, a mosolygó termésű fák között, abban a kis csodszházban odahajolt akkor egy szép hajadon az ablakpárkányra és tele zokogta fehér keszkenőjét.

Épp ily hűs őszi szél fujt akkor is, hullottak a fákról a nagy fontos almák, tompán kondultak a földön leestökben.

Virágos kalapját megemelintette a legény az ablak előtt.

A fehér keszkenő átsuhant a könyharmatos arcon, aztán kinyílt az ablak.

— Isten áldjon Virág Anna, én virágom.

— Kelmedet is áldja jártában, keltében, Molnár István . . .

Susognak-e még azok a gyümölcsfák ott végig a mesgynén? Mit csinálsz te, Virág Anna?

A fiukat az őrmester szőlítja. Indulnak fel a saját gunyájokért, azért a szegényes, egyszerű ujjasokért, mikben idejöttek a pörge kis kalapért, — hogy letegyék a sárgafekete zsinoros szűk nadrágot, melyet meguntak már nagyon viselni, hogy a magukéba öltözhesseken ujra.

Hangzik patkós bakkancsaik kongása a márványpallós kaszárnya-tornácban.

dettesse az ő eredménydús működésének. Mert ime világraszóló sikert ért el ismét a nyakas, a minden joghoz mereven ragaszkodó, soha hajlongni nem tudó, soha engedni nem hajlandó miniszterelnök a magyar közjog terén és sérthetetlenül áll a kiegyezési törvény 8-ik §-a, a melyet különben eddig egészen — nem létezének vett odaát a Lajthán tul mindenki. Sérthetetlenül áll, dacára annak, hogy ez év május 19-én a monarchia külügyminiszterévé Goluchovszky neveztetvén ki, egyszersmind a császári ház miniszterévé is ki lett nevezve ugyanezen alkalomból. Sérthetetlenül áll, dacára annak, hogy e kinevezési okmány ellenjegyzésére Bánffy báró, a magyar miniszterelnök, egészen felesleges volt a csak egy átiratban tudatták ezt vele. Sérthetetlenül áll, dacára annak, hogy az átiratot már Bánffy is ellenjegyezte s így ellenjegyzésével alkotmányosnak ismerte el a császári ház miniszterének kinevezését, melyről pedig a kiegyezési törvényben seholy árva szó sincs; s alkotmányosnak ismerte el, hogy a monarchia külügyminisztere ezenkívül még a császári ház minisztere is legyen egy személyben, a miről megint nincs szó a kiegyezési törvényben seholy sem. Nos hát a kiegyezési törvény és a magyar közjog derék védelmezője így jutott az egérfogóba, a melyben kényelmetlenül tette szorongatott helyzetét Apponyi Albert felszólalása, majd Ugron Gábornak e tárgyban hozzá intézett interpellációja, a melyre négy havi hosszúságú halogatás után most várja a választ az egész ország. De hiszen várhat, elvárhat: mint a nóta mondja. Bánffy miniszterelnök egy operettbeli államférfihoz méltóan a korona bizalmát hozza fel maga mellett védő eszközül most is, mint annyi sokszor már, mert ime a császári ház minisztere, a hivatalos lap legutóbbi számának közlése szerint a császári és királyi ház minisztere nevet kapott. Ez a legújabb elkérésztelés a Bánffy dicsőségének alapja s ezt használja majd egy ideig — takarózni. Pedig hát ez is csak olyan, mint a 67-es alapon álló kormányok legtöbb vívmánya, olyan „nesze semmi, fogd meg jól.“

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 8.

— **(Pécs a király előtt.)** Ő felsége a király előtt f. hó 14-én Zágrábban Pécs városát, a végleges megállapodás szerint — mint értesülünk — összesen 27 tagú küldöttség fogja képviselni. Részt vesznek a küldöttségben a többek közt: Aidinger János polgármester, Vaszary főkapitány, Majorossy főjegyző, Fekete tiszti főügyész, Krasznay kir. tanácsos, dr. Krasznay Miklós, Ráth Mátyas, Egy József, Schvabach Zsigmond, dr. Szeredy József, Littke József, Nag. Gadó József, Károly Ignác, esperes-plébános, dr. Záray Károly és Zsolnay Vilmos. A küldöttséget Kardos Kálmán főispán vezeti a király elé.

— **(Két új apát.)** Legközelebb a pécsi egyházmegye két kitűnő tagja fog méltán megérdemelt kitüntetésben részesülni. Ugyanis — mint értesülünk — Dulánszky Nándor püspök Pozsgay József

Egyedül maradt a szakasz-szobában Molnár István.

Lát az égből egy kék kis darabkát a kaszárnya udvar fölött; azt nézi az ablakon át. Attól a darabka égtől kérdegeti:

— Mit csinálsz, Virág Anna, én virágom? Felgyógyultál-e már, beteg vagy-e még? Majd meggyógyítlak én forró csókjaimmal, . . . ölelő karommal kiemellek ágyadból, tudod, hogy az oltár elé kell jönnöd? Tudod, mit ígértünk egymásnak?

Beszélgel a legény . . . fel-felsuttog olykor egy-egy élénkebb gondolata.

— Mit is irtak felőled?
Olvassa a sárgára fakult régi levelet. . . Beteg ám Virág Annus. . . Siessen haza Molnár István, nagyon szeretné kelmedet látni. . .

— Azóta fel is gyógyulhatott. Ott vár talán már . . . A csőszház kis ablakán ki-kitekint elébem a távolba.

A kapitány ur érkezett a századhoz. Benyitott a szakasz-szobába. Merően, katonásan áll meg előtte Molnár István.

Szeliden néz a tiszt ur derék katonájára. Oda lép egészen mellé.

— Hát meggondoltad-e már fiam a sorodat?

— Meg én kapitány ur! alássan jelentem, nem lehet maradnom, nem tudnék én tovább igaz ember lenni; köszönöm az ajánlatát, bizony szegény szolgáló legény vagyok, az őrmester nagyobb ur volna a béreimnél, de én csak béres leszek. Nem kapitulálok, nem lehet kapitány ur . . . nagyon huz a szívem haza!

Kezet fogott a kapitány ur Führer ur Molnárral. . .

A fiuk ezalatt lehozták a civilruhákat.

Gyuricza Márton oda hajtogatta egyenkint a Molnár Istvánéit elébe a szalmazsák nyoszolyájára.

oldalkanonokot és dr. Vosinszky Mór szegárd-belvárosi esperes-plébánost apáttá való kineveztetés végett ő felsége a királyhoz felterjesztette.

— **(Baranyai küldöttség Zágrábban.)** Megyénket a király f. hó 14-iki zágrábi látogatása alkalmából Szily László alispán elnöklété alatt Jeszenszky Ferenc orsz. képviselő, Brázay Kálmán, Biedermann Rezső, Német Lipót, Mándi Samu, Polgár Jenő főszolgabíró, Országh Lajos, Stajevics orsz. képviselő, Sey László, Szily Pongrác és Szeifritz István kanonok fogják küldöttségileg képviselni. A küldöttséget Svastics Benő zalai főispán fogja a király ő felsége elé vezetni.

— **(Baranyamegye jövő évi költségvetése.)** Ma foglalkozott az állandó választmány a vármegye jövő évi költségvetésével, melynek ötletéből az alispán egy memorandumot dolgozott ki, mely egyenesen reá mutat, hogy a rendelkezésre álló erővel a megyei közigazgatásnak kifogástalan működését nem garantálhatja. Szükséges volna a megszaporodott teendők elvégzésére minden szolgabírói járásban egy-egy szolgabírói s egy-egy díjnoki, továbbá egy-egy számvevői állás rendezesítése; a központban pedig nagyon is elkélne két árvaszéki, két közigazgatási irnok és egy nyilvántartó. Ez a személyszaporítás szükségképpen maga után vonná a vármegye állami dotációjának felemelését és minthogy a vármegye további anyagi áldozatot hozni egyáltalában képtelen, a vármegye évi 100.000 frtos állami dotációját 160.000 frtra kellene felemelni. Minthogy azonban jól tudja az alispán, hogy a jövő évi költségvetés keretében, mely az ország 63 vármegyéjére mindössze 150.000 frt költségzsaporitást vett fel, ez az óhaj jámbor óhajítás marad, hát csak annyira volna felkérendő nyomatékosan és kellő határozottsággal a belügyminiszter, hogy legalább a baranyavári és hegyháti járásban egyezzek bele egy-egy új szolgabírói állás krealásába, továbbá minden járásba egy-egy díjnok és a központban négy irnok alkalmazásába, mert e nélkül a közigazgatás menete fennakadást fog szenvedni. Kifejti ezek után a memorandum, hogy nagyon is kívánatos volna minden körjegyző mellé egy állandó segédjegyzőt alkalmazni, és ezekkel, valamint a fentebb kitüntetett személyszaporitással képes volna olyan adminisztrációt produkálni államosítás nélkül, mely mintaszerű lenne és melynél különbet a sokkal drágább állami közigazgatással sem lehetne létesíteni. Az emlékiratnak ily értelemben leendő felterjesztése egyhangulag elfogadásra ajánlatott a f. hó 12-ikén tartandó közgyűlésnek, a hol bizonyára helyesléssel fog találkozni. Persze más kérdés az, hogy a miniszter figyelembe fogja-e venni, hol már régen abban munkálkodnak, hogy az autonóm közigazgatást végleg lejárassák.

— **(Gyászmise az aradi hősökért.)** A lyceumi templomban tegnap d. e. 9 órakor ünnepélyes gyászistentisztelet volt az aradi tizenhárom vértanú lelkiüdvéért, melyet Kozáry Gyula lelkész celebrált s azon a jogászfisúság is teljes számban vett részt.

— **(Névváltoztatás.)** Mint a hivatalos lap legutóbbi számában olvassuk, Berger Ignác pécsi illetőségű s ugyanitt lakos nevét belügyminiszteri engedéllyel Hegyi-re változtatta.

— Haj, megvagy még kis zsinóros dolmányom, te is nagy-bajomi kalapom, kis pörge kalapom. Hogy állsz no rajtam, de rég voltál fejemben. . . Szűk lett egy kicsit a dolmány, de csak azért összeér még.

— Kitöltöttem három évet hat napot.
Kapitány ur!
Én már többé szalutálni nem fogok.

— Eredj Gyuricza Márton virágért. Hozz a kalapomra virágot, úgy akarok hazamenni, a hogy onnan eljöttem. Ide azzal a hat szél gatyával.

— Felhazom az éksztracipót
Budapestről elmegyek.
Kökönysszemű barna kis lány
A jó isten áldjon meg!
Tarthatsz te már más szeretőt
A ki téged el is vesz. . .

— Haj, haj! fiuk! Daru, Lombár, Vellás, Pírók! Hajsz Lombár, hajsz!

Átadom a Weindli puskát,
Budapestről elmegyek. . .

— Jó napot, Virág Anna, Virág Anna!
Milyen bolondos, gyerekes lett egyszerre ez a főúr Molnár. Ott áll megint merően a kaszárnya-ablak fülkéjében. A tekintetes Pál Gerzson jegényei hajlongnak elébe. A gólyafészkes nagy fa ágait rázza, mintha kezeit nyújtogatná elébe. A kutvályura galambok szálltak.

— Hess, galambok, hess, hozzatok elébem hirt a rózsámról, arról a virágról, Virág Annáról.

A napos káplár csákósan, hivatalos komolysággal jelenti, hogy rapport lesz mindjárt, a kapitány ur tartja.

Aztán tovább megy, szakaszról-szakaszra jelenteni.

— Daru, Lombár, tyuhaj! Susogjatok szép fák!

— **(Lemondó anyakönyvvezető.)** Jilly Ignác mágocsi anyakönyvvezető állásáról lemondott, okul megrendült egészségi állapotát hozván fel. A dolog sürgős lévén, Csánády István segédjegyző bizatott meg a helyettesítéssel és egyben felterjesztés intéztetett a belügyminiszterhez, hogy Csánádyt nevezze ki mágocsi anyakönyvvezetőnek.

— **(Gyűlések a megyeházán.)** Ma délelőtt két rendbeli ülés is volt a megyeházán, mindkettő Kardos Kálmán főispán elnöklété alatt. A közgazgatási bizottsági ülés 10 órakor vette kezdetét, melynek tárgyai rövid fél óra alatt le lettek pörgetve. A szakrefensek jelentései semmi tudomest nem tartalmazván, jobbára felolvasatlanul tudomásul vétettek 75 kivételes nősülési kérvény pártolólággal terjesztett fel a honvédelmi miniszteriumhoz, Sumony község új postahivatalát kap, a mennyiben a község kötelezte magát tíz évig évenként 90 frttal járálni a fentartási költségekhez. Nagy Mihály nyug. hetényi tanító kérvénye, melyben visszatartott 3 havi nyugdíjának kifizetését kéri, elutasított azzal az indokolással, hogy erre az időre rendszeres fizetését ugyanis megkapta. — Az állandó választmányi ülésen, mely az előbbi nyomban követte, a f. hó 12-iki közgyűlés tárgyait készítették elő. Nagyobb vita csak a tiszviselői állások szaporításánál, illetve a vármegye jövő évi költségvetésénél volt, a miről más helyen számolunk be. Az ülés különben a déli harangszókor véget ért.

— **(A mohácsiak kérése.)** Több mohácsi kereskedő nevében Fabritzky József és társai kérvényt intéztek a megyei közgyűléshez, melyben azt kéri, hogy támogassa őket a vármegye abban a szándékukban, hogy a Mohács és Villány közt a nyári menetrend szerint közlekedő esteli vonatok a téli időszak alatt is közlekedjenek. Mert ugy anormáliát látnak abban, hogy ennek hiányán pl. az esteli gyorsvonattal Budapestről és megfordítva az északi irányból jövők egy fél napot legyenek kénytelenek Villányon tölteni, ha Mohácsra akarnak jutni vasuton. Ez érdemben a pécsi kereskedelmi és iparkamara is megteszi a lépéseket, melynek hatékonyabb tételére bizonyára a közgyűlés sem vonja ki magát az alól a kötelezettség alól, hogy illetékes helyen felemelje szavát.

— **(Polgári házasság akadályokkal.)** Mint ó-dombovári levelezőnk írja az ottani anyakönyvvezetői hivatalban első egybekelőknél jelentkező Takács János és Pulai Anna jegyespárt csak akadályokkal adhatta egybe az anyakönyvvezető. Ugyanis a jegyespár háromszor egyháziilag ki lett hirdetve, de a szept. 30-iki tömeges egyházi esketésről lemaradt is gyegyházi hirdetés alapján kérték az állami összeeskütést. Az anyakönyvvezetőnek ez anynyira szegit ütött a fejében, hogy nem merte őket összeeskütni, henem sürgőnyt menesztett az alispánhoz, megkérdezve, összeadhatja-e egyházi kihirdetés alapján a házasulandó teket. Az alispán válasza igenlő volt s így történhetett meg az első polgári házasság Ó-Dombovárton — akadályokkal.

— **(A szigetvár-sellyei vasut)** engedményesei kérvénnyel fordultak Baranyavármegye közönségéhez, melyben kilométerenkint 2000 frt tá-

ott a gyümölcsösben, nyilj meg kis ablak . . . ki lengeti ott azt a hófehér kendőt, milyen rémesen lebeg . . .

A napos káplár visszatért.

— Führer ur Molnár szakaszvezető urnak adassék Budapest, 68. ezred 7-ik kompánia . . .

— Addszá, addszá kezembe, hadd repitem ki belőle az én hirhozó galambomat . . .

Mit állsz olyan bambán, Molnár István? Be forog a szemed, be forog veled a világ . . .!

Ki hozta a leveled, fehér galamb hozta . . .? Nem bizony, kuvik madár hozta.

— Fehér kis haz kis ablaka megnyitott előbem . . . Ki lengeti ott azt a hófehér kendőt? oly rémesen lebeg . . . Nem is fehér vászonkeszkenő az,

— patyolat szemfedő darabja . . . Virág Anna, Virág Anna, nyugodjál békében.

Az ezred zenekara lenn várja a szabadságosokat a kaszárnya udvarán. A fiuk ballagnak lefelé.

Sorban tisztelegnek a kapitány urnak; jelentik, hogy mennek haza szabadságra.

Ballagnak a fiuk egyenkint lefelé.

Az utolsó a sorban, egy ember áll még a rapporton.

Molnár István tiszteleg:

— Kapitány ur, alássan jelentem — bekapitulálok!

Az őrség tiszteleg a kapuban, az ezred zenekara rándit. Vonulnak a szabadságosok kifelé.

Üres a kaszárnya. A hetedik kompánia egyik szakaszában üldögel csak egy ember.

Virágos, pörge kalapját nézi hosszan, zsinóros kopottas dolmányát lehuzza magáról . . .

A szabadságosok dala vissza fülhallik a kaszárnyába.

K. E.

mogatást kérnek törzsrészevények ellenében. Az állandó választmány behatóan foglalkozott a kérvénnyel, melynek során aztán azt határozták el, hogy a vármegye ennek az új vasutvonalnak az erkölcsi támogatását kivül másnemű támogatást egyáltalában nem adhat, mivel ez a tervezett vasut csak kis költségű vasutnak nevezhető és a vármegyei utadó-alap nincs abban a kedvező helyzetben, hogy a nem fontos közlekedési érdekeket közvetítő vasutvonalakat szubventionáljon. De meg nem is volna célszerű Sellye községének módot nyújtani arra, hogy Somogy megyéhez gravitáljon akkor, midőn csak nem régebben csatoltott éppen Somogy megyétől Baranyához. Ily értelmű javaslat fog tétetni a közgyűlésnek, mely aligha lesz úgy hangolva, hogy az engedélyesek valami fogható támogatást kapjanak onnét.

— **(Baranyamegye közegészségügye.)** A ma tartott közigazgatási bizottságban felolvasott főorvosi jelentés szerint a lefolyt szeptember havában általában kedvezőnek mondható. Az általános körjelleg csúszos csorvás volt. Heveny fertőző kórok szörványosan előfordultak a hagymáz, mely Nádasdon 16 megbetegedési esetből 4 halálos kimenetelűvel végződött. Ezenkívül itt ott felmerültek a difteritisz, kanyaró, vérhas és vörheny esetei enyhébb lefolyással. Hercegszöllősi körorvossá dr. Fuchs Soma, s vémei körorvossá dr. Guttmann Dezső választotta meg.

— **(Az első polgári házasság egyházi megáldása.)** Markovits Mátyás és Deák Máriának a pécsi anyakönyvi hivatalban tegnap történt egybekelését, mint az első polgári házasságot illetőleg érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy nem áll az, mintha az új pár az egybekelés után nem ment volna a templomba, hogy házasságát egyháziilag is megáldassa. Igenis, az új házaspár tegnap délután fél 5 órakor felvette a budai külvárosi plebániá templomban a házasság szentségét. Különb az épen nem lenne az új házassági törvény áldásos eredménye, ha az emberek az egyházi szertartást egy ily egész életre kiható fontos lépésnél fölleslegesnek tartanák; ne kolportáljunk hát ilyen hírt — pláne, mikor a valóságnak meg sem felel — diadallal!

— **(Az első hét.)** A mai nappal van egy hete, hogy az állami anyakönyvvezetés életbe lépett. Az első héten — mint értesülünk — a pécsi anyakönyvvezető hivatalban összesen 21 születési és 22 halálozási eset bejelentése történt. Mai napig be volt jelentve 19 születés és 20 halálozás, a mai hivatalos órák alatt pedig 2 születési és 2 halálozási eset lett bejelentve. Házasságkötésre az egy hét alatt összesen három pár jelentkezett, a kik között a tegnap egybekelt Makarits Mátyás és Deák Mária még egyháziilag lettek kihirdetve, de már a másik két jelentkezett pár az új kihirdetés alapján fog házasságra lépni.

— **(Új anyakönyvvezető.)** A belügyminiszter Baranya vármegyében a petárdai anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Kiss József városi díjnokot nevezte ki s őt a házassági anyakönyvvezetésével a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(A hold a fiastyúk felett.)** Érdekes csillagászati tüneményt lehetett tegnap este látni az égen. A hold az 5 nappali pályafutásában a csillagok között, a fiastyúk ismert csillagesoportja felett vonult el és az égi testek teljesen födték egymást. Mintha a telehold már elmúlt, a csillagok fedése a holdnak még világos szélén ment végbe, a csillagkép újabb feltünése a keskeny, sötét szélén. A tünemény — melyet színházi távcsővel is lehetett látni — a legszebb akkor volt, mikor a csillagok egyike a sötét szélén ismét előtűnt. A csoportnak legfényesebb csillagát a holdnak délnyugati széle fődte és az eltűnés 8 óra 34 perckor kezdődött s 8 óra 59 perckor szűnt meg.

— **(Jegyző, a ki hivatalosan goromba.)** Régióta húzódik a Szekeres Ferenc kárászi plébános és Freytag szászvári körjegyző közt keletkezett affér, mely már megjárta mind a három köz igazgatási fórumot és mely abból keletkezett, hogy nevezett körjegyző a lelkészszel folytatott hivatalos levelezésében nem épen az illem kodexe szerint érintkezett a plébánossal. Még a múlt havi közigazgatási bizottsági ülésben úgy döntöttek ebben a dologban, hogy egyszerűen ad akta tették az ügyet azzal az indoklással, hogy a plébános ur is goromba leveket irt a jegyzőhöz és így kvittek lévén, nincs semmi keresni valója a jegyzőn. A plébános azonban nem engedett a 48 ból, felírt a belügyminiszterhez, honnét ma oly leirat érkezett a közigazgatási bizottság hoz, mely szerint az előző határozatok félretételével utasítatik a közigazgatási bizottság, hogy a nevezett jegyző ellen a fegyelmi eljárást rendelje el. Mint-hogy a közigazgatási bizottság már egyszer kimondott határozatát még ily határozott hangu rendeletre sem szivhatja vissza, felterjesztés intéztetik a miniszterhez, hogy hát ha neki úgy tetszik, hát ő rendelje el a fegyelmit, de bizony ily meghagyatíknak a közigazgatási bizottság nem fogad szót,

— **(Gazdasági tudósító)** A földművelésügyi miniszter Wolf Zsigmond mohácsi lakost és földbirtokost Baranyamegye mohácsi járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbizta.

— **(Özzeégett leány.)** Mint kaposvári tudósítónk írja, ott Csólics Vera szolgálóleány, amint a napokban egy este a konyhán lámpát akart gyújtani, vigyázatlanságból feldöntötte az égő lámpát s abból a petroleum ruhájára ömlővén, ő maga is egyszerre lángba borult és olyan égési sebeket szenvedett, hogy iszonyu kínlódás után masnapra meghalt.

— **(Tolvaj házaspár.)** Még nem járta meg Kreszl Ferenc, szabolcsbányai lakos úgy, mint a napokban. Történt vele életében már sokféle rossz, mint történik bárkivel is, de az, hogy egy pár derék, becsületes sváb honfitárs cselédet vagy két hétig kosztirozzon, tejbevajba fűrösszön s azok aztán, nemcsak hogy nem fizetnének — nagy köszönet mellett — a jó bánásmódot, de még meg is lopnák: ez most esett meg vele világeletemben először. Müller Ágoston szentpéteri illetőségű atyafi, meg az oldal bordája, Alb Mária voltak Kreszl apónak a kosztosai; ettek ittak, meg is hoztak már Kreszl anyó jó-féle főztjeim, mikor a napokban egy reggelre beadták a kulcsot. Kreszlék épen a jótéle fölös kávéval kopogtattak a házaspár szobája ajtaján. De belülről semmi nesz. Próbálják kinyitni az ajtót. Sikertül. Belépnek és majd hanyat esnek a meglepetéstől. Üres a szép vetett ágyuk; hiányzik belőle a puha, pelyhes dunna, meg néhány tollal tele párna. S ez nem elég a csapáshoz. Nézik a bezárt szekrényfiókot. Fel van törve s odavan belőle Kreszl apó megtakarított pénzeszkéje. — 21 forint. S bár a huszonegygyel nem lehet vesztetni, most az egyszer a tolvaj házaspár mégis rajtvesztett a lopáson. Mert persze nem számítottak az ügyes csendőrségre, mely Kreszlék feljelentésére rögtön megindította a nyomozást és el is fogta őket a lopott tárgyakkal és pénzzel együtt. Így hát a huszonegynek — fucs lett a vége!

— **(Az első fecske.)** Holly Mihály pécsi asztalosmester, a népkönyha javára mai napon 2 frtot adományozott.

— **(Baranyamegye adója.)** A lefolyt szeptember hóban, a pénzügyigazgató szerint befolyt egyenes adókban 160,8997 frt 38 kr. mult év hason időszakában 132 154 frt 88 kr, tehát az idén 28.742 frt 50 krral több b. folyó évi január elsőjétől szeptember hó végéig befolyt összesen 1,050,008 frt 32 kr. a mult év hason időszakában 1,105,009 frt, tehát az idén 15,500 frttal kevesebb. A pénzügyigazgató jelzi, hogy az intenzivebben alkalmazott végrehajtások már a jövő hóban az évi mérleget kedvezőbbre fogják billenteni.

— **(Pécsi szélhámos Budapesten.)** Wassermann Lajos valamikor pécsi lakos s ismert firma volt. Mikor azután Pécsről egy kisebbszertű, de alapos „elkezelés“ után ki kellett vonulnia, Budapestre ment s ott Csajági Lajos név alatt az oktagon téren egy pénzközvetítő és mindenféle tőzsdéi ügyletek megkötését elvállaló intézetet alapított „Magyar gazdák bankbizományi irodája“ címmel. Hat hónappal később már részvénytársaság lett az üzletből, vezér igazgatóval, iroda főnökkel, titkárral, nagy személyzettel, főképen pedig nagy női személyzettel. Hasábos hirdetésekkel és körlevelekkel adta tudtára a közönségnek ez a bankbizományi iroda, hogy kölcsönöket szerez 4½ százalékra. Csajági ur nemrég kapott is megbízást Biró Benedek gyomai földbirtokostól, hogy neki 11 ezer forint kölcsönt szerezzen. A pesti magyar kereskedelmi banktól tényleg megszerezte a vezér igazgató ur a kívánt összeget, megbizójának azonban nem adta azt át. Biró ügyvédjének irodavezetője Gergelyi Sámuel volt megbizva, hogy a 11,000 forintot kézhez vegye; 3500 forintnál többet azonban nem kapott; ezt is csak részletekben. A kölcsönt kérő földbirtokos végre megelégedte a biztatást és főtjelentést tett a bankbizományi iroda ellen. A törvényszék részéről aztán megjelent a bank oktogontéri irodájában Sárkány vizsgálóbíró, Vizlendvay kir. alügyész, Kempner irásszakértő és négy detektív és legelőbb is az üzleti könyveket vették szemügyre. — Csajági nem tagadta, hogy 3500 forintnál többet nem adott át Gergelyinek, de állítása szerint neki elszámolásai voltak Biróval és igazolására előmutatta a Gergelyi által átvett utolsó ezer forintról szóló nyugtát, a melyen az összeg átvételét elismerő mondat után e szavak állanak: „További elszámolás november elsején.“ Gergelyi ügyvédlelőt állítása szerint e szavakat nem ő írta a nyugtára, hanem Csajági, aki az ő nyugtáját meghamisította, hogy így a pénz visszatartását a bíróság előtt igazolja. Az irásszakértő ekkor megállapította, hogy ez utolsó mondat tényleg más kéztől származik, sőt még a tinta is más színű. A törvényszéki vizsgálóbizottság befejezte a vizsgálatot, az iratokat az ügyészséghez teszi át.

— **(A magyar folyam és tengeri hajózási társaság.)** A magyar f. és t. hajózási részvénytársaság jövő tavasszal megkezdí a személyforgalmat. E végből az igazgatóság megbizásából Pellet Bertalan igazgatóhelyettes és Grededics zi-

monyi révkapitány beutazzák a Középduna mentén fekvő városokat, hogy a hajópontonok részére szükséges helyek kijelölése végett az illető hatóságokkal tárgyalásba bocsátkozzanak. Tegnapelőtt Baján voltak. Valószínűleg bérbe fogják venni a káptalan tulajdonát képező s a Duna mentén a város irányában elterülő legelő egy részét. Tegnap reggel Duna szekcsőn voltak, hol a bíró és jegyző közbenjárása folytán a falu legelőnkébb helyén levő Csombor féle ház előtti teret kapták meg. Tegnap délután Mohácsra érkeztek; 3 órakor délután a városhaza tanácstermében összeültek: Trixter Károly főbíró, Csöngő Mihály városbíró, Klombauer Antal városi főjegyző, Pellet Bertalan igazgató-helyettes és Grededics zimonyi révkapitány. Csöngő bíró ajánlatára a város középpontján fekvő sőház féle telket tekintették meg. A hajózási társaság képviselőinek a hely rögtön megtetszett. Megígérték, hogy a helynek bérbevétele iránt az igazgatóságnak legközelebb javaslatot fognak előterjeszteni; a pontonnak szükséges parterületért pedig, annak elismerésül, hogy a tulajdonjog a várost illeti, évente 10 koronát fizetnek. Együttal köszönetet mondtak a város hatóságának, hogy a hajózási társaságnak a legszebb helyet engedték át. Mohács városában nagy az öröm, hogy a város közepén egy második hajóállomás fog felállítani; A D. G. társaságé tudvalevőleg a város végén van.

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

A harmadik megnyitó est. Tegnap — hétfőn — folyt le az új színházban a harmadik megnyitó előadás feltűnően gyér számú nézőközönség előtt. Várady Antal „Prologus“ ának 3 szori ismétlése után a „Falu rossza“ népszimű első felvonását mutatta be a szintársulat sikerült előadásban; majd a „Bárányfelhők“ című egy felvonásos új vígjáték következett Szécsy Ferentől. Est a premier számban menő kedves kis apróságot derült hangulatban hallgatta végig a kis számú közönség. Egy férj (Ballá Kálmán) és felesége (Kalmár Pirokska) összejördülése házasságuk első évfordulóján képezi a darab bonyolulását, de ez oly kedves naitással és szép nyelvezettel van megírva, no meg a szereplők is oly helyes felfogással s kifogástalan eleganciával oldották meg feladatukat, hogy úgy a darabb, mint az előadó művészek határozott sikert arattak. Végül a „Cigánybáró“ operett első felvonása következett, melyben különösen Juhász Ilka gyönyörködtette Szaffi szerepében a közönséget művészi énekével, úgy hogy a kitörő tetszés zaj néha percekig akasztotta meg a játék folytatását.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülésben a mezőgazdasági törvényjavaslatot tárgyalták Thorocky Miklós gróf előadása mellett számos módosító felszólás után a javaslatot elfogadták. Ezután Festeticz Andor gróf földművelési miniszter válaszolt Bessenyei Ferenc interpellációjára. Válaszában ígérte, hogy a Temes-bégavölgyi társulat lezárolását még az ősszel elintézi. Válaszolt ezután Bernát Bélának, hogy a filoxera pusztításai ellen alkotott törvényjavaslatot pár hét alatt beterjeszti. A Ház a válaszokat mind tudomásul vette.

TÁVIRATOK.

— **Az ezredéves ünnepségek programja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy b. miniszterelnök közölte Széll Kálmánnal, a milleniumi bizottság elnökével az ünnepélynek a király által jóváhagyott programját. A milleniumi ünnepségeknek nagy, epochális jelentősége abban fog kifejezésre jutni, hogy minden fontosabb mozzanatnál jelen lesznek a király és az uralkodó ház tagjai. A főünnep június 8-án, a koronázás évfordulóján lesz, melynek főpontja a diszülés lesz az új parlamentben. Személyesen megjelenik a király szeptember 21-én a Vaskapu megnyitására, melyre meghívják a szomszédos román és szerb királyt.

— **Elcsapott nagyvezir.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik, hogy Kiamil basa nagyvezirt az október

5-én kiúzott zavargások miatt elcsapták és helyébe elődjét tették. A hír még nincs megerősítve.

— **A presumpatív trónörökös betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Schrötter tanárt a beteg Ferenc Ferdinánd főherceghez hívták, kinél állítólag aggasztó tünetek mutatkoznak.

— **A király idehaza.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége ma reggel külön udvari vonaton Gödöllőre érkezett.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolvasó szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

16060. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv pécsi lakos végrehajtónak, Graics György belvárdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 23 frt 85 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő belvárdi község határában fekvő, a belvárdi 729 sz. tjkvben felvett I. 577 /a, 698 /b, 1255 /b, 1378 /a, 1739/a hsz. részletekből álló telki birtokra 386 frt becsárban, az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi október hó 26-án d. e. 10 órakor Belvárd községben** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 38 frt 60 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi július hó 12-én. A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Vodicska Ferenc
kir. törvényszéki albiró.

Hűen elvüinkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot **10 frt 50 kr.**,
egy férföltönyt **12 frt**, egy
felöltőt **8 frt**, fiu-öltönyt **7 frt**,
egy gyermeköltönyt **3 frt 50 kr.**,
egy téli nadrágot **3 frt**ért,
mind jó minőségű gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek-ruharaktár Pécsett, király-
utca a városházával szemben.

17011. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv végrehajtónak, Popovits Fülöp végrehajtást szenvedő ellen 61 frt 09 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsvárad kir. járásbíróház területén levő Olasz község határában fekvő az olasz 46. sz. tjkvben felvett I. 78 hsz. 23. sz. ház kis házasbirtokra az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan **az 1895. évi október hó 26-án d. e. 10 órakor Olasz község házában** megtartandó nyilvános árverésen

a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 45 frt 60 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi november 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. törvényzikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi július hó 27. napján. A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Vodicska albiró helyett
Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

21857. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Németh József ügyvéd végrehajtónak, Reichenauer József és neje Szabó Aloyzia végrehajtást szenvedő ellen 700 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Pécs város határában fekvő, a pécsi 2306 sz. tjkvben felvett 2918 és 3924 hrsz. szőlőkre és présházra 1399 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi december hó 4. d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 139 frt 90 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazs. min. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi szept. hó 7. napján. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

Szálloda- és kávéház-megnyitás.

Tisztelettel alulírottak bátorkodunk a t. cz. közönség szives tudomására hozni, hogy a legnagyobb kényelemmel és legfényesebben berendezett

szállodát és kávéházat a „Nádor“-hoz

Budapest, IV. ker., Vámház-körut 2. sz.

szeptember hó 21-én megnyitottuk.

Ezer szálloda a lehető legjobb fekvéssel bír, gyönyörű kilátással a Dunára és a budai hezrekre, a vámház, vásárcsarnok, vámháztéri hid közvetlen közelében; hajó-, lovasut- és omnibusz-allomás a szálloda mellett. Valamennyi szállodai helyiség villanyos világítással van ellátva. Főtörök-vendégek lesz olesó s. o. baarak és figyelmes kiszolgálás által t. vendégeket minden irányban kielégíteni.

A szállodához tartozó kávéházban mérsékelt árak mellett a lehető legjobb kiszolgálás előre is biztosítva van.

„minden este jóhírű cigányzene“

Több évi tapasztalatainkra e téren támaszkodva továbbra is kikérjük jóakaróink támogatását és vagyunk mi is némi számosság látogatásért eszve,

kiváló tisztelettel
Holstein Testvérek,
szállodatulajdonosok.

Hazai Aszfaltipar

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Ezelőtt „Tatarosi.“ TELEFON 442.

Bányái: TATAROSON (Biharm.), gyárai:

M.-Telegd, Budapest.

Központi iroda:

Budapest, Váci-körut 21. szám.

Készít mindennemű aszfaltburkolatot, u. m.: járdákat, kapubejáratokat stb. természetes aszfaltból: kocsis utakat, aszfalt-makadám 38151/93. szám a szabaddalmazott rendszere szerint.

Elvállal új építkezéseknél: alapfalak elszigetelését forró uton, szabaddalmazott aszfalt elszigetelő anyagból, **tetőfedéseket szabaddalmazott valódi aszfalt-fedéllemezekkel.**

Szállít: kitűnő aszfaltanyagot: szab. elszigetelő anyagot, valódi aszfaltfedél és izoláló lemezeket stb.

Olajosztályba szállít: nyers-, gép-, kenő-, és hengerolajokat, mindennemű kocsikenőcsöket.

4589. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény!

A dárda kir. járásbíróház mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Breier Miklós és neje n. mároki lakos végrehajtónak, Eckenfelt Ferencz lipovai lakos végrehajtást szenvedő ellen 96 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a dárda kir. járásbíróház területén levő, lipovai határban fekvő, a lipovai 140. sz. tjkvben felvett 150. hsz. házra, udvarra és kertre az ugyanezen tjkvben felvett 239/a., 636/b. hsz. ingatlanra Eckenfelt Ferencz szül. Hengl Erzsébet illetőségére s pedig a 150. hszsz. 147. sorsz. házra, udvarra s kertre 468 frt, a fentemlített 239/a. hsz. ingatlanra 66 frt s a 636/b. hszsz. ingatlanra 144 frt becsértékben, végül a lipovai 372. sz. tjkvben felvett 765/b. és 841/a. hsz. ingatlanokra Hengl Erzsébet illetőségére és pedig a 765/b. hszsz. ingatlanra 126 és a 841/a. hsz. ingatlanra 77 frtban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **1895. évi október hó 26. napján d. e. 10 órakor Lipova község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 46 frt 80 krt, 6 frt 60 krt, 14 frt 40 krt, 12 frt 60 krt és 7 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1895. évi június hó 14. napján. A kir. járásbíróház mint tkvi hatóság.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Schönwald Imre

vizsgáló óras-, ékszerész- és látszerész

Pécsett, Király (fő) utca a Hattyu épületben.

A színházi idény megnyitása alkalmából van szerencsém a n. é. közönség becses tndomására juttatni miszerint **Párisból** a legújabb divatu, remek-szép kivitelű **színházi** fekete bőrrel bevont, aranyozott, teknősbékaesont, elefántesont, alumínium, fekete chagrin bőr, gyöngyház foglalványu, továbbá fényűzési, liliput és kézi színházi legjobb optikai csiszolt üvegekkel ellátott **látcsövek** érkeztek és rendkívül mérsékelt eredeti gyári árak mellett eladatnak.

Együttal bátorodom a n. é. közönséget azon körülményre figyelmeztetni, miszerint látcsöveim a legjobb optikai csiszolt achromatikus lencsékkel ellátva és ugy minőség valamint ár tekintetében bármilyen szem látszeréstől forgalomban levő látcsövekben a versenyt felülmúlják

E szakmába vágó javítások legjobban és azonnal igen mérsékelt áron esz-közöltetnek.